Ч. 113. Второк 2 червня (20 мая) 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім недїль і гр. кат. сьвят) о 5-ій годинї по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провинциї:

на цїлий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цїлий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

З Ради державної. — Державні предложеня. — З Кола польского. — П. Президент міністрів про войскові справи. — Вибори в Сербії.

В доповненю послїдного справозданя з ради державної додаємо, що на послїднїм засїданю зголосили між иншими інтерпеляциї посли: Сьреднявский в справі зміни міністерского розпорядженя з 8 червня 1857 про покутних писарів; Давидяк в справі надужитя урядової власти борщівского старостства через ревізию переведену в церкві; Фолис в справі сторонничого поведеня справи фабрики тютюну у Винниках супротив руских робітників та в справі заснованя рускої школи народної в Винниках; др. Стахура в справі суперечного з законами ноцийованя подань з жалобами практикованого самбірскою окружною дирекциєю скарбовою та в справі упослїджуваня рускої мови судовим ад'юнктом Д. Найфером в Ст. Самборі; др. Лїберман в справі сконстатованя причини наглої смерти улана Слюсарика з 1 полку уланів та в справі признаня річної ренти А. Дудек, яка потерпіла контузиї при будові кріпосних будинків в Кракові; др. Трильовский в справі конфіскати часописї „Чорна Рада" з 1 мая 1908 року.

„Narodni Listy" доносять з Відня, що проєкт язикового закона для Чехії готовий і що правительство предложить єго вскорі парляментови. Загальні засади того проєкту і поодинокі постанови звістні не лише всїм членам кабінету, але повідомлено о них рівнож провідників нїмецких і ческих сторонництв. Крім того працює правительство над уложенєм буджету на рік 1909 і над реформою домово-чиншового податку. Також реформа войскового закона буде полагоджена в осени. — Ухвалений палатою послів, а відкинений палатою панів проєкт закона о зниженю податку від цукру, не вийде знов до палати послів, так що той податок не буде знижений. В заміну за те будуть признані деякі полекші, котрі не обтяжать сїльского населеня, а принесуть полекшу міскому населеню. Між иншими буде знижений податок за різанє худоби. Дальше буде переведене поліпшенє положеня почтової службы.

Коло польске в середу, четвер і пятницю відбувало засїданя, на котрих вела ся довірочна дискусия полїтична. Ухвалено таку резолюцию: Коло польске робить своє становище супротив парляментарних сторонництв зависимим від підпори, якої буде зазнавати з їх сторони, а своє становище супротив правительства зависимим від відповідного увзглядненя своїх народних інтересів і культурних та економічних потреб Галичини.

На оногдашнїм засїданю войскової комісиї виступив бар. Бек — як ми вже згадували — з довшою промовою, в якій реаґуючи на закиди социял-демократичного речника пос. Вінярского, висловив становище теперішного правительства до цїлої низки войскових справ, а особливо до підвисшеня официрских ґаж і поліпшеня жовнїрскої долї. Новий войсковий закон доси не зредаґований ще остаточно через те, що від 1904 року не можна було вести пересправ над ним задля ненормальних полїтичних відносин. Приготовленя до заведеня дволїтної войскової службы роблять ся, але она буде получена з значним обтяженєм населеня. Колишні, зроблені за попередного міністерства вступні роботи треба буде приноровити до нових відносин, а відтак почати над сею справою переговори з міністерством війни і угорским правительством. Доси сего не зроблено через те, що вперед треба було порозуміти ся з угорским правительством в справі официрских ґаж і жовнїрских поборів. — П. Міністер пригадує зміст ухвал, порішених австрийскою делеґациєю в справі внесеня Лятура й Шрафля а відтак наводить заключений оногди з угорским правительством компроміс, доказуючи, що справа не покінчила

29)

Артисти і їх штука.

Образки із сучасної і давнїйшої культури.

Після Де Во, Остена і др.

написав К. В.

(Дальше).

Щоби шкапа не полишила ся і єї можна лїпше наставити до бика, то їй завязують праве око і їздець має на лївій нозї замість зубчастого колїсцятка на острозі острий кільчак, котрий коле коня в бік. До того ще один чульо тягне коня за уздечку а два другі з заду підганяють єго бючи палицями по ногах. Так підходять они до бика. Бик тоді спускає голову в долину, кидає ся на коня і коле єго рогами. Коли не вколов добре, то шкапу ще раз тягнуть до него. Коли же бик возьме добре шкапу на роги, то пікадор паде з неї на землю — то єго штука: впасти на землю так, щоби не потовчи ся а бандеріллєри зачинають знов дразнити бика своїму мулетами. Звичайно пробиває бик шкапу так, що випускає з неї всї тельбухи а тоді прискакує котрийсь із чулів та добиває коня. Часами однак схопить ся зранений кінь і біжить ще дальше, хоч вже кишки з него так звисають, що аж мотають ся єму по ногах або волочать ся по піску. Так пробиває бик ще й другого і третого иноді пять і шість коний та робить їм смерть, а коли пікадори зі взгляду на ощадність уступають за вчасно з арени, то публика домагає ся більше коний і кричить: Mas caballos, mas caballos!

Коли же змучений бик вийде на середину арени і не хоче уганяти ся за тореадорами, то они змушують єго до того знову в дуже лютий спосіб і се творить справдешний другий акт представленя, котрий сповіщає голос труби. Один тореадор, що в кождій руцї держить по одній бандеріллї — три чверти метра довгі стрілки з ключками, украшені на кінци лентами і великими ріжнобарвними паперовими цьвітами — підходить до бика так близько, що сягаючи єму понад роги вбиває єму з кождого боку по одній такій стрілцї. До того треба оче видно незвичайної зручности і відваги та добре виглядати хвилї, коли то можна зробити, бо в противнім случаю жде тореадора смерть неминуча. Стрілки держать ся ключками в тїлї бідного зьвіряти а оно тоді з болю і страху зачинає бігати як скажене та бере на роги одного пікадора за другим. Отсе хвиля найбільшої забави для публики.

Так вбивають бандеріллєри ще й другу або й трету пару бандеріллїв бикови в тїло, а коли остаточно вже й то не помагає а бідне зьвіря не хоче, ба, вже й не може уганяти по ареoriginally, то придумано на такий случай ще один лютий спосіб — публика верещить з цїлої сили: „Al fuego! Al fuego!" Тоді бандеріллєри вбивають бикови в карк такі бандеріллї, котрі на ключках мають прикріплені штучні огнї; они запалюють ся і вибухають та печуть і пуджають бика а той добуваючи послїдних сил кидаєсь знов на пікадорів та роздирає рогами ще кілька коний.

Аж ось дають знак до третого і послїдного акту: з еспадів виступає один, **м а т а д о р** (убийник, різун), котрому серед невтихаючих окликів радости і одушевленя подають мулєту і шпаду. Не без причини публика так єго витає, бо він як той злий дух чіпає ся бідного бика, дразнить єго всїлякими способами і з незвичайною зручностию і відвагою добирає ся до него, щоби єму конець зробити. Через хвильку вабігає він бика з боків, зьвіря ролючене кидаєсь на ослїп на червону мулєту — аж ось нараз — мов би грім з ясного неба — влучає шпада матадора бика поміж рога під лопатку. Бик скаче ще раз на свого убийника, але той відскакує зручно на бік. Зранене на смерть зьвіря іде під бариєру, щоби там положити ся і згинути. Матадор іде за ним. Бик вже так слабий, що не каже нїчого, коли убийник тріюмфуючи кладе єму руку на хребет, мов би хотів сказати: Піддай ся, бо вже не довго твого житя! — Публика тепер кричить і плеще в долонї з одушевленя вимахує хусточками і капелюхами та сама не знає, як величати матадора. Тимчасом бик кладе ся під бариєру і гине.

Але не завсїгди удає ся зробити шпадою смерть бикови відразу; иноді посуне ся вістре трохи в бік, попадесь на кість і зігне ся а зранене на смерть зьвіря кине шпаду каблуком далеко від себе, Тоді матадор добиває зьвіря ножем. Три чотири або й більше трупів покриває арену. Тепер приходять чулї з мулами,

я побідою Угорщини а програною Австриї. Про якийсь диктат одної половини держави, якому би друга мусіла піддати ся, не може бути й бесіди. Кінчучи свою промову, висловив бар. Бек бажане, щоби на будуче не викликувано контрастів між Австриєю і Угорщиною; тих контрастів треба уникати для утриваленя трівкого покою. До тогож вказує бесідник на успішне управильнене економічних квестий між обома половинами монархії, чому треба завдячити також заключене теперішного компромісу.

Вчера відбули ся в Сербії вибори до скупштини. Всї партиї беруть незвичайно пристрастну участь у виборчій кампанії, через що надіяли ся бурливого перебігу виборів. „Corr. Balkan“ запевнює, що правительство остало вірне свому приреченю, що вибори будуть вільні, та що кількох політичних урядників, які впливали на виборців, піде на пенсию. Помимо того надіє ся радикальна партия Пасіча, що она увійде до палати в числі не зменшенім, але навіть збільшенім. При виборах до скупштини обовязує пропорціональний систем виборчий. Цїлий край поділений на 17 округів. Кождий округ вибирає певну скількість послів. Виборці голосують тілько на поодинокі лісти, а з кождої лісти виходить по черзї послами тілько кандидатів, кілько дістала ліста у відношеню до других голосів. Вибори суть тайні.

Новинки.

Львів, дня 1-го червня 1908

— **Відзначеня.** Є. В. Цїсар надав старш. комісареви інспекциї лїсної, Вінкентию Воброви в Самборі кавалерский хрест ордера Франц Йосифа.

— **Іменованя і перенесеня.** П. Мінїстер справедливости іменував радниками суду краєвого: субститута прокураториї держ. у Львові П. Прокоповича для Львова, дра В. Свободу в Станиславові і секретарів судових: Меч. Степку і Вол. Міллєра для Львова; — радниками суду краєвого і начальниками судів повітових секретарів: Руд. Пасиму з Березова для Підгаєць, судию повіт. А. Старкевича в Камінці струм, Ант. Соботу в Рогатині, Людв. Шидловского в Печеніжині, Меч. Завадского в Косові, секретаря судов. Ів. Шіндлєра з Тисмениці до Гвинян, судию повіт. Натана Хомицкого в Сокали, секретаря судов. дра Брон. Крайзля у Львові для Снятина, судию повіт. Вол. Гржендзельского в Мостисках, дра Ст. Рубчиньского в Зборові; — дальше судиями повітовими: секрет. суд. Гевр. Корженьовского в Радехові, ад'юнктів судов: Ів. Писарского до Турки, Ковр. Зарембу в Підгаєць до Гвіздця, Ст. Ґавенду в Яворові до Куликова, Ник. Боґуцкого в Городку ягай. до Заболотова, Меч. Малицкого з Дубецка до Залозець.

— **З Буска.** Загальні збори філії руского тов—а педаґ. в Буску відбудуть ся в четвер дня 4 червня с. р. в салі читальнї „Просьвіти“ о год. 1·30 пополудни. На порядку дневнім: 1) купно власного дому, 2) вибір одного члена виділу. З огляду на важність справи, просить ся о численну участь. — Видїл.

— **Дрібні вісти.** Др. Евген Озаркевич, звістний лїкар і директор „Народної Лїчницї“ мешкає від дня 1 червня при ул. Підвале ч. 7 I поверх, дім „Днїстра“. — Процес Зібавера і товаришів закінчить ся мабуть аж завтра, ві второк, вечером. Соботнїшна розправа тягнула ся від 8 год. рано до 3 по полудни і закінчено переслуханє сьвідків. Нинї відбуде ся відчитанє актів і орeченя знатоків а по полудни поставить трибунал судиям питаня, котрих має бути 10. Опісля буде промавляти прокуратор, а ві второк будуть промавляти оборонцї. — У ваґонї електричного трамваю ч. 3, що курсує до Стрийского парку, знайдено дамский полярес, а в нім 11 К 4 с. — З перед склепу п. Фрідмана при ул. Батория ч. 12 вкрадено оногди ровер вартости 200 К власність п. М Гакля. — В Перемишли помер нагло майор 10 дивізиї трену Пріккер.

— **Огні.** В Бориславі згоріла дня 25 мая вечером рафінерия нафти Шуцмана і спілки. Причина огню незвістна. Чорна смуга диму від горіючої ропи тягнула ся аж поза Дрогобич. Шкода переважно асекурована виносить 120.000 К.— Дня 27 згорів від грому, як то ми вже коротко доносили, закіп „Гуцул“ фірми Ваґмана і Сп. а від него займив ся і другий закіп „Бітум“ фірми Ватеркейна. Шкода виносяча 36.000 К була обезпечена.— В Карові коло Угнова згоріло дня 27 мая 7 загород селяньских. Огонь зльокалїзувала угнівска сторожа пожарна.

— **Буря з тучею,** яка в початком мая навістила була Тернопільщину, наробила отсих шкід: В Почапинцях знищила 644 морґів поля і 5 будинків, в Забойках 580 морґів і 11 будинків, в Буцневі 1.300 морґів, в Середниках 382 морґи і 24 будинки, в Драганівцї 529 мор. і 4 будинки, в Дичкові 208 м. і 4 будинки, в Ходачкові великім 485 м. і 19 будинків, в Застінцї 209 мор. і 2 буд. а в Березовици 2 будинки. Висота всїх шкід на полях 85.580 К, а в будинках 18.380 К. Уділена поки що Намістництвом запомога на засіви виносить 5.300 К, а на будинки 2.700 К.

— **Репертуар театру „Сокола“ у Львові.** Дім „Днїстра“ ул. Руска ч. 20. (Білети скорше набути можна в „Сокільскім Базарі“).

В четвер 4 червня с. р. вечір сьміху вистава складана: 1) „Перше повмирали, потім побрались“ комедия в 2 дїях з російского. 2) „Як ковбаса та чарка, то минеть ся й сварка“ комедия в 1 дїї М. Старицкого. 3) „Ювілей“ жарт в 1 дїї А. Чехова.

В суботу, 6 червня с. р. на дохід „Рускої захоронки“ „Перехитрили“ оперетка в 3 дїях М. Кропивницкого.

В неділю, 7 червня с. р. „Сто тисяч“ комедия в 4 дїях Карпенка-Карого.

— **Ватагу циганів** арештовану перед двома неділями у Львові яко підозріну о крадіж коний на провінциї, відставлено до Перемишля, позаяк показало ся, що цигани допускали ся крадежий в сторонах Перемишля. Оногди зголосили ся до львівского суду селяни з Нагуєвич в дрогобицкім повітї і з Шумини в старосамбірскім повітї котрим вкрадено вози є кіньми. Позаяк конї в числї 7 і вози, відобрані циганам, віддано псярникови, то селяни пішли з судиєю до него. Там пізнали селяни з Нагуєвич 4 свої конї і забрали їх з собою до дому.

— **Іспит зрілости в академічній ґімназиї у Львові** відбув ся в днях 21—29 мая під проводом директора коломийскої ґімназиї Софрона Недїльского. Зголосило ся 46 публичних учеників а три екстерністи і всї здали, а се: З відзначенєм 11: Балицкий Николай, Бреславский Стефан, Голїнатий Осип, Горошко Ілия, Калитчук Стефан, Куровець Андрій, Паньчук Николай, Саламаха Василь, Утриско Володимир, Цюропайловский Тома і Юзич Іван. — Зрілі одноголосно 28: Бабій Володимир, Банах Іван Роберт, Басараб Осип, Богачевский Данило, Бубела Петро, Ваньо Евген Василь, Вахнянин Остап, Винявский Володимир, Гаврилюк Евген, Дуткевич Володимир, Кметь Михайло, Козак Михайло, Левицкий Андрій Северин, Левицкий Юрій, Мандзій Михайло, Мацуский Іван, Олїйник Осип Пачовский Константин, Пелех Роман, Рибак Николай, Соловій Василь, Стрільбицкий Ва-

---

закладають бикови і кіньским стервам посторонки на шию, украшають їх жовто-червоними хоругвоками — іспаньскі народні краски — і витягають їх з арени, очищують еї та приготовляють до другої борби. Небавком вибігає другий бик і так повтаряє ся тота сама істория, два, три або й більше разів що неділї і сьвята.

Цікаво тепер послухати, що кажуть числа о борбах биків. Кілько дїтий ходить або не ходить до школи, се для пересїчного т. зв. інтеліґентного Іспанця байдуже, але то він дуже пильно слїдить за тим, кілько борб і де відбуває ся в самій Іспанії і сусїдних краях. Статистика тих борб появляє ся дуже точно що року в падолистї, коли борби скінчать ся. Так показує ся, що в 1901 р. було в Іспанії 490, в Португалії 22, а у Франциї 20 борб або всїх разом 532. Найбільше борб було в слїдуючих містах: в Мадриді (26 коррідів), Валенциї (12), Барцельонї (11), Севіллї (10) і в Валлядолїдї (7); по сих слїдували міста Більбао, Сан Себастіян, Сараґоса, Саляманка і Санта Круц де Тенеріфа, де було 3 до 4 борб. Як показує ся, то тих борб не було так богато, як то за границею загально думають, але не длятого мов би Іспанцям тоті борби вже навкучили ся, лиш длятого, що сей рік був виїмково на гроші скупий а борба биків єсть дуже дорога.

Число убитих биків в іспаньских і француских борбах виносило 3058 загальної ваги 896.241 кільоґрамів. Число убитих коний виносило що найменше 5000. Коли взяти тепер на увагу, що бик призначений до борби коштує більше менше 2.500 пезетів (корон) а шкапа, що має гинути на аренї, платить ся пересїчно по 25 пезетів, то загальна вартість убитих в згаданім роцї биків представляє суму 7,655.000 пезетів, а вартіть убитих коний 125.000 пезетів або всего разом 7,750.000 пезетів (корон).

А тепер придивім ся тореадорам і їх доходам. Тореадори відзначають ся поверховно від других людий тим, що стрижуть волосе коротко, але з заду лишають довгий жмуток, котрий сплїтають в косу. Они добирають ся із всїляких станів але по найбільшій части із андалюзийских пастухів. Іноді виступають яко матадори й сини богатих родичів, а вибраний недавно тому в Толедо консервативний посол устроїв для своїх виборців борбу биків, в котрій виступа сам яко матадор. Се очевидно найліпший доказ уздібненя на посла!

До найперших матадорів належали в 1901: Антоніо Фуентес, котрий виступав в 61 коррідах; Р. Торрес (58), Ґонцалец (50), Діос (43), Ґарція (40), Е. Торрес (34), Моліна (34), Монтес (31), Мацонтінї (27), Наварро (26) і Велляско (18). До найперших нинї належать Фуентес, Монтес і Бомбіта. Такий матадор дістає пересїчно за кожду корріду 4.000 пезетів, а 532 корриди в 1901 р. представляють 2,128.000 пезетів самої платнї матадорів. Коли до того дочислити ще й платню низшого персоналу то повисша сума дійде що найменше до 3 міліонів. Отже зьвірята призначені на погибель і борці коштують разом около 11 міліонів пезетів річно. Найманє і удержуванє арен в порядку коштує також що найменше міліон корон річно а з того всего виходить, що Іспанцї видають річно що найменше 12 міліонів пезетів на борбу биків. За то там нарід темний а учителї народні гинуть з голоду, бо якраз 12 міліонів пезетів платнї був їм край винен в 1901 р. за їх службу. Найперший артист в іспаньскій штуцї борби з биками, Антоніо Фуентес, дістає річно 250.000 корон платнї або більше як десять разів тілько, кілько дістає австрийский президент мінїстрів. В виду того не дивота, що надутих достойників, гордих з того, що они дістають велику платню, прозивають матадорами.

Далеко красша і благороднїйша єсть борба биків в Портуґалії. Там бики мають на рогах великі, позолочувані кулї а пікадори мусять своїми піками таки справдї воювати та здержувати биків від коний, котрих добирають з найліпшої раси. Тореадори виступають там іноді як справдешні артисти. Так один тореадоре стоїть спокійно, коли бик біжить до него зі спущеною головою а в послїдній хвили коли вже здає ся, що бик его возьме на роги, він зловить єго бика за оба роги і перескочить через него. Другий тореадоре сидить собі спокійно на крїслї і курить папіроса, а коли бик прибігає близько до него, він робить подвійне сальтомортале, перекицкає ся у воздусї з крїслом і стає бикови на хребтї, котрий гонить з ним дальше. Третий перескакує за помочию жердки через бика а ще инший вискакує на него, сїдає як на коня і їде. До такої штуки треба незвичайної зручности і відваги та бистрого ока. Портуґальскі тореадори то не іспаньскі різуни, то справдешні артисти.

(Дальше буде).

силь, Танчаковский Осип, Танчак Теодозий, Третяк Іван Осип, Цебровский Александер, Яблоньский Алексей і Ясеницкий Олександер (екст.). — Зрілі 10: Винницкий Тарас, Долошицкий Олександер, Малко Іван, Пашиньский Мир., Рудницкий Володимир, Шазала Михайло, Юркевич Антін, Чупрей Іван (екст.) і Юркевич Стефан (екст.). — Між сими абітуриєнтами є 10 питомців Руского Товариства педаґоґічного, а з того 6 зрілих з відзначенем. — В суботу рано відбула ся роздача сьвідоцтв зрілости, при чім був директор ґімназиї п. Харкевич, господар бувшої VIII. кл. др. Копач і инші професори.

— Русини в Парані. Курітібска „Зоря" пише про поступ наших братів в Парані отсими словами: Русини межи своїми, а навіть і деинде позакладали богато склепів, котрі менше або ліпше розвивають ся. Крім того маємо тепер в Парані кілька руских водних тартаків і млинів, на декотрих кольоніях виробляють полотно, Русинів уважають туземці за добрих майстрів. Але найбільше розвинули Русини тут рільництво. Коли Парана ще перед кількома роками спроваджувала картофлі, цибулю, кукурудзу і масло, то тепер не лиш що тих продуктів не спроваджує, але ще й вивозить до инших провінций. Крім того управляють Русини богато жита, впровадили управу лену і гречки. Годують богато курий, суть майже одинокими доставцями так до Курітиби як і в части висилають до инших провінций.

Дня 28. цьвітня прибуло до Курітиби 278 еміґрантів Русинів. Еміґранти від'їхали на кольонію Бом Жардін. Має прибути ще 1000 еміґрантів. До Парани приїжджають тепер російскі Жидики, що з войска повтікали. Приїзджає богато голоти з инших держав бразилійских а всі яко законтрактовані робітники до зелізниці Сан Паольо-Ріо Ґранде. Приїхало також трохи самотних мужчин з України. Нам однак здаєсь — каже „Зоря" — що Парані треба більше родин рільників, котрі би зараз на шарках осіли. — Вибирати ся на зарібок до Парани нема чого.

— Клопоти Філєаса Фоґґса. Герой Верного оповіданя „Подорож довкола землі у вісімдесяти днях", Філєас Фоґґс, вибираючися в дорогу довкола землі, забув в поспіху погасити ґазове сьвітло у себе дома а коли вернув мусів длятого заплатити за ґаз значну суму. Подібну історию розповідають тепер у віденьских парляментарних кругах про пос. Крамаржа. П. Крамарж, кажуть, вибираючись перед трома неділями із свого помешканя у Відни в дорогу до Петербурга, забув погасити електичні сьвітла. Сусідам впало то в очи, що помешкане пос. Крамаржа як день так ніч осьвітлене так, як би хтось єго ілюмінував, але не знали, що се має значити. Аж ось пос. Крамарж пригадав собі в Петербурзї, що не погасив сьвітел і зателєґрафував до свого приятеля пос. Масталька з просьбою, щоби він погасив. Але й пос. Масталька не міг того зробити, бо жінка др. Крамаржа забрала ключ від помешканя і виїхала до Праги. Пос. Масталька постарав ся длятого о то, щоби сьвітло електричне з надворку перервано. Пос. Крамарж, коли тепер верне, буде мусів заплатити значну суму за сьвітло. Sinon e vero... — небилиця добре видумана.

— Страшні траґедиї родинні. Київскі часописи доносять о нечуваній траґедиї родинній, яка стала ся в Звенигородску. Якийсь робітник, котрого жінка лежала вже від довшого часу спаралїжована попрощав ся з нею, погодував наймолодшого синка, найстаршому подарував рубля а середущому дав свої чоботи, кажучи, що они єму не потрібні, бо він вибирає ся в далеку дорогу. Відтак приселив шнур до гака на сволоці, зробив заморок і закинув собі єго на шию а відтак казав дитині витягнути собі зпід ніг стільчик, на котрім стояв. Дитина послухала а батько повис. Спаралїжована матір зволікла ся з постелї, але не мала на стілько сили, щоби відтяти мужа і він погиб. — Про не менше траґічну подію в родині доносять з Берна. В місцевости Лиса мешкаючий там майстер мулярский мав чотирох синів в віці від 12 до 20 літ, з котрих три старші були вже підпорою родини. Тиждень тому назад найстарший син повісив ся в недалекім лїсі не лишивши ніяких пояснень, що єго до того спонукало. В два дні опісля другий син кинув ся під колеса надїзджаючого поїзду і згинув на місци. Третий син утопив ся слїдуючого дня в ріці а хоч і сейчас наспіла поміч, то все-таки витягнено єго вже неживого. Наконець наймолодший застрілив ся оногди. Припускають, що причиною тих самоубийств була манія самоубийча, яка опанувала всїх братів.

Телеґрами.

Відень 1 червня. Нинї відбула ся велика парада войскова. Є. Вел. Цїсар взяв в нїй участь через кілька годин і позістав до кінця. Публика зробила Монарсї велику овацию.

Краків 1 червня. З Катовиць на прускім Шлеску наспіла вість, що в ночи з суботи на неділю обкрадено там один з ювілєрских склепів в такий самий спосіб як недавно тому в Кракові. Шкода доходить до 50.000 кор.

Берлин 1 червня. „Berl. Morgenpost" доносить з Петербурга, що леда день треба сподївати ся зірваня дипльоматичних зносин межи Росиєю а Персиєю. Положене єсть дійстно дуже поважне.

Берлин 1 червня. Вчера приїхала тут шведска королївска пара.

Білград 1 червня. При вчерашних виборах до скупштини вибрано 81 правительственних кандидатів, 46 молодорадикалів, 16 націоналістів, 8 поступовців і 1 социялїста. В осьми округах відбудуть ся тїснїйші вибори.

Софія 1 червня. Часописи доносять, що войско турецке окружило і зранило тяжко проводиря ватаги Санданьского, котрий стояв на чолї 20 людий.

Мілянo 1 червня. Віз парового трамваю, курсуючий межи Тревілїо і Льоді вискочив із шин; 25 осіб було зранених, між тими 8 тяжко.

Атини 1 червня. З автентичної сторони заперечують, мов би події на Самосї були взязи з пан-еленьским рухом. Розходить ся лиш о ріжницю поглядів межи жителями острова а князем, котрий не хотів допустити до скликаня народних зборів. Жителї острова увіряють рішучо, що они льояльні супротив Туреччини.

НАДІСЛАНЕ.

— Книжки на премії, польскі і рускі, апробовані Вис. ц. к. краєв. Радою шкільною, молитвеники народні по 50 с., 70 с. і 1 К. Хрестики і медалики та гарні образки доставляє Руске Товариство педаґоґічне у Львові. Замовляйте вчас або: 1) в Руск. Товаристві педаґоґічнім, Львів, ул. Сикстуска ч. 47; 2) або в Книгарни Наук. Тов. ім. Шевченка, Львів, ул. Театральна 1. або в склепі „Взаїмної помочи учит. в Коломиї — „Народний Дім". — Книжки висилає ся лиш за надісланем вперед гроший або за посліплатою.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середно-европейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою (*). Нічна пора числить ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·30,** 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·15,** 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·00,** 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 6·40*,** 8·07, **2·05,** 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·20.
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·43, 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від 15/6 до 30/9): 3·50.
„ Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45*,** 3·50, **8·25,** 8·40, **2·45,** 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): 6·20, 10·40, **2·16,** 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·31,** 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50*,** 6·10, **9·10,** 9·35, **2·33,** 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*.
„ Рави, Сокаля: 6·14, 7·10*.
„ Яворова: 6·58, 6·30*.
„ Самбора: 6·00, 9·05, 4·00, 10·45*.
„ Коломиї і Жидачева: 6·03*.
„ Перемишля, Хирова: 4·00.
„ Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·25, 6·42*.
„ Бельця: 11·05.
„ Станиславова-Ворохти (від 1/7 до 25/7): 6·40

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

До Львова:

З Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 8·15 рано, 8·20 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 3·27 по полудни і 9·25 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 8·15 рано, 3·27 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 1·45 по полудни, (від 1 липня до 31 серпня) що дня 8·15 рано, 3·27 і 5·30 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 10·05 перед полуд. і 1·46 по полудни.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і римо-кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 9·58 вечер.

З Любіня від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 11·45 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 7·20 рано, 3·45 по полудни, в неділї і римо-кат. сьвята 2·30 по полуд. і 8·34 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 7·21 рано, 2·30 і 3·45 по полудни, 8·34 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 12·41 по полуд. (від 1 липня до 31 серпня) що дня 7·21 рано, 2·30, 3·45 і 5·50 по полуд., 8·34 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 9·00 перед полуд. 12·41 по полуд.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що неділї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни: (від 3 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·35 перед полуднем (від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвята).

До Любіня 2·15 по полудни (від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьват.)

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).